

Sen Aklımdan Çıkmayınca

– ADEM EFİLOĞLU · 20 Kasım 2022

İnsanlığı hatırlarım;
Sen aklımdan çıkmayınca.
Seni anar satırlarım;
Sen aklımdan çıkmayınca.

İyiliğe koşuyorum;
Hem de dolup taşıyorum;
İnsan gibi yaşıyorum;
Sen aklımdan çıkmayınca.

Kıyılara vurmuyorum;
Yasak yerde durmuyorum;
İnsanları kırmıyorum;
Sen aklımdan çıkmayınca.

Anmayınca bataktayım;
Tuzaklara tuzaktayım;
Haramlara uzaktayım;
Sen aklımdan çıkmayınca.

Kötü olmak neye yarar;
Alkol kumar hepsi zarar;
Doğruluktan seni sorar;
Sen aklımdan çıkmayınca.

Esvabımla ayaktayım;

Topraktayım afaktayım;
Olduđunca infaktayım;
Sen aklımdan çıkmayınca.

Düşüncede seni buldum;
Netice de ben bir kuldum;
İncitmekten korkar oldum;
Sen aklımdan çıkmayınca.

Verdiğinde vardır rahmet;
Elbet olsun biraz zahmet;
Her nefeste sundum minnet;
Sen aklımdan çıkmayınca.

Çocukları sever oldum;
Büyükleri sayar oldum;
Ol nefsime kıyar oldum;
Sen aklımdan çıkmayınca.

Adem sana kurban dedim;
İşte gerçek sultan dedim;
Allah dedim Rahman dedim;
Sen aklımdan çıkmayınca.

Âdem Efiloğlu